

Hýrurinn var góður á alt ov fáu áskoðarunum

Veðrið var ekki akkurat það fullkomna til ein sovordnan fótboldsdyst sum tann, ið GÍ spældi á Svangaskarði týskvöldið. Men teir 347 áskoðararnir lótu ekki við seg koma, men drivu á at syngja, rópa og stuðla – bæði gøtufólkini og skotsku áskoðararnir

At 347 áskoðarar eru til ein UEFA Cup-dyst í Foroyum, er ikki júst nakað, ein leggur til merkis – tað er rættiliga sjaldan, at tær stóru fjøldirnir siggast til fótbold, tað mest er bruk fyri teimum.

Men hóast fírr, so vóru teir knáir – fyri at bruka vendinginagøtumenn brúktu um seg sjálvar í skranni. Vendingin verður avgjørt ikki verri, um

hon verður brúkt um áskoðararnar týskvöldið.

Mótstøðuliðið var úr Skotlandi, og tað vita vit, at sum heild í Stórabretlandi er fótboldsmentanin kanska betri enn nakra aðrastaðni. Teir skotsku áskoðararnir høvdu eisini góðan hug at seta sín serliga dām á dystin. Bæði við sang og rópi royndu teir at seta fútt í rundan um vøllin,

og tað gjørdi eisini sitt til, at gøtufólkini og allir hinir færoysku áskoðararnir við teimum svaraðu dugliga aftur.

Tá skotarnir trivu í onkran av sínum slagsangum, gekk ikki long tíð, so varð svarað aftur við GÍ-sanginum:

Her kemur GÍ, stavað við G, GÍ er nakað heilt fyri seg, Segði tú G av fyrstan tíð, so mást tú siga I.

At GÍ-sangurin so byrjar við «Sólin hon skínur og lagið gerst gott...» mundu áskoðararnir siggja stórt uppá, tí hóast sólin so langt frá skein, so var lagið har í øllum færum.

Kalt var alla tíðina, og viðhvørt bæði fýsti og regnaði, men tað legdu áskoðararnir einki í. Men teir høvdu eisini grund til at fróast!

bj.

Jens Martin kanska brotið hondina

Hóast tað ikki sást aftur á avrikinum, so fekk Jens Martin í GÍ-málinum ein so mikið álvarsligan snudd í hondina longu beinanvegin í dystinum, at hann kanska hevur brotið hana. Meðan tveir av Jarnskor-brøðrunum skoraðu hvør sítt mál, Henning og Magni, varð tann triði, Pauli, noyddur at lata seg bera av vøllinum næstan beinanvegin, tá hann meiddi sær knæið

Meðan hinir skundaðu sær at fara undir brúsurar eftir dystin, so teir saman kundu njóta ein góðan bita uppá í B68-húsinum, var málverjin Jens Martin Knudsen upptikin av at halda aðra hondina niður í isspannina.

Tá hann tók hana uppúr, sást tyðiliga, at tað var ikki smávegis snuddur, hann her hevði fingið. Hondin var illa hovnað, og skilið sa ikki út til at vera av tí allarbesta.

«Ikki meira enn fimm minuttir vóru farnir av dystinum, tá eg í einum samanstoysti við sjevaran hjá teimum, Anthony Rougler, var so óheppin at meidda mær hondina,» greiðir GÍ-málverjin frá.

«Kortini helt eg fram við at spæla allan dystin út, men eg má víðganga, at hetta sær einki serligt út. Um hondin er brotin, ella hvør skaðin er,

má so visa seg í røntguni. Er hon brotin, so noyðist eg at binda frið, men eg vóni, at eg kann klára meg við eitt sindur av teipi rundan um tveir av fingrunum.»

Er talan um brot, so Jens Martin noyðist at binda frið, verður tað helst bert 17 ára gamli Sunnvard Joensen, ið skal verja málið móti B68 á Toftum sunnudagin.

Annars var Jens Martin – sum hinir á GÍ-liðnum – væl nøgdur við dystin og úrslitið, og hann helt ikki, at hann hevði so nógv at gera:

«Teir høvdu nokur innlegg í fyrja hálvleiki, men tey tók eg øll uttan trupulleikar, og tað var bara einar tvær ferðir, at eg noyðdist at fara út í teir, tá teir gjørdust nokk so leysir. Málini kundi eg tó einki gera við – og so er ikki at gloyma, at eg eisini legði

upp til annað av málunum.»

Fyrri málskjúttin hjá GÍ var 22 ára gamli Henning Jarnskor, ið skallaði til 1-1:

«Teir stóru í verjuni hjá skotunum fóru eftir John og Simun Peturi, og tá tað ofta visir seg, at bolturin kemur niður í tóma økið aftan fyri teir, so lurdi eg eftir at koma hagar, so eg kanska skuldi fáa fatur á boltinum,» sigur Henning.

«So skuldi tað eisini visa seg at vera. Eg rann aftureftir við manninum hjá mær fyrst, og so slapp eg frá honum júst í røttu løtin. Og so var bara at seta høvdið á.»

Men tað er ikki so ofta, at tú skorar við høvduinum?

«Nei, satt at siga, so dugi eg so illa at skalla. Men tað bar so til hesaferð, og tað eri eg sera fegin um.»

Tað var try á eldri Jarn-

skor-beiggin, Magni, ið tók sær av málunum til 2-2:

«Eg sa, at Jens Martin fór at koma við einum longum utsparki, og so royndi eg at taka kjansin og halda meg frammarlaga. Snittarin hjá Simun Peturi var eisini sera góður, so bolturin endaði hjá mær, akkurat sum hann skuldi. So var bara at gera eitt trekk og smekka til,» greiðir Magni frá.

«Vit høvdu sett okkum fyri at klára tað betur hesaferð, og tað haldi eg eydnaðist til fulnar hjá okkum. Fyrja hálvleik gekk væl, til teir skoraðu fyrsta málið, men í seinna hálvleiki haldi eg, at spælið hjá okkum gekk sera væl. Og satt at siga, so roknaði eg heldur ikki við avsmurningi, tá tað bert var 1-0 til teir í hálvleiksstøðinum.»

Triði Jarnskor-beiggin á

GÍ-liðnum fekk ikki langa tíð á vøllinum týskvöldið. Pauli, ið gongur á 31. ári, noyðdist at lata seg bera av vøllinum eftir smáar tiggju minuttir, tá hann meiddi sær knæið.

«Eg kom at standa fastur við øðrum beininum, samstundis sum hitt fór á gildi, og so var liðugt hjá mær. Møguliga kundi eg hildið fram við at spælt, men best var at fara út, sum støðan var,» sigur hann.

«Og avloysarin, Poul Ennigarð, kom eisini sera væl frá uppgávuni – eins og allir hinir. Tað er ikki, t at evnini ikki eru har hjá honum, at hann ikki byrjaði inni. Vit fáa bara ikki verið meira enn ellivu á vøllinum í seinn. Annars var tað synd, at skotarnir byrjaðu við einum so biligum máli, men eg haldi, at GÍ reisti seg væl og virðiliga aftur.»

bj.

HAGTØLINI

Dystur í UEFA CUP-undanumfarinum, spældur á Svangaskarði týsdagin 22. august 1995 kl. 18.30

GÍ-Raith Rovers 2-2 (0-1)

0-1: Daniel Lennon (30. min.)

1-1: Henning Jarnskor (77. min.)

1-2: Stephen Crawford (82. min.)

2-2: Magni Jarnskor (87. min.)

(Raith Rovers víðari í fyrsta umfar við samlaða úrslitinum 6-2)

GÍ: Jens Martin Knudsen – Rúni Justinussen, Janus Rasmussen, Simun Petur Justinussen, Alvi Justinussen, Henning Jarnskor – Jóan Petur Olsen (Heini Heinason, 88.), Pauli Jarnskor (Pól Ennigarð, 12.), Erland Tvørfoss, Magni Jarnskor – John Petersen

Aðrir í hópinum: Sunnvard Joensen, Petur Páll Mikkelsen og Ronni Hansen

Raith Rovers: Scott Thomson – David Kirkwood, David Sinclair, Shaun Dennis (Robert Ragside, 83.), Julian Broddle – Alistair Graham, Daniel Lennon, Alex Taylor (Gordon Forrest, 75.) – Anthony Rougler, Stephen Crawford, Colin Cameron

Gul kort: Alvi Justinussen (26.), Simun Petur Justinussen (85.)

Dómarakvartett úr Wales: A. C. Howells, dómari, M. G. Gillham, linjudómari, M. L. P. Sansom, linjudómari og B. Lawlor, eykadómari.

UEFA-eygleiðari: Marshall Ferdinand

Áskoðarar: 247

Jens Martin – her mitt í trunkunum framman fyri GÍ-málinum – breyt sær kanska hondina týskvöldið

Mynd: Áki Hermansen